

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

21 მარტი, 201- წელი

ქ. ახალქალაქი

ახალქალაქის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე – მა----- ენ-----

სხდომის მდივანი – და---- მე-----

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გუ---- ჯყ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: მუ----- მა-----ის ძე მუ-----ი (დაბადებული 195- წლის 1-
თებერვალი, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი 1-----,
ნასამართლობის არ მქონე, საშუალო განათლების მქონე, დაოჯახებული,
რეგისტრაციის მისამართი: გარდაბნის რაიონი სოფელი ყ-----,
ფაქტობრივად მცხო-რების: საგარეჯოს რაიონი სოფელი ი-----);

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე
მუხლის პირველი ნაწილით

ბრალდებულის ადვოკატი: ფრ----- კე-----ი, ზა--- ნა-----ა

თარჯიმანი - გა----- გა-----ი

სხდომის სახე - ღია

განსახილველი საკითხი: ბრალდებულის მუ----- მუ-----ის მიმართ
სასამართლოს მიერ განაჩენის გამოტანა

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2017 წლის 27 ივნისს, დაახლოებით 10:00 საათზე ნინოწმინდის რაიონის

ტერიტორიაზე არსებული საგა---ფხულო საძო-არზე მუ----- მუ-----მა ხელით რამდენჯერმე დაარტყა სახეში და სხეულზე შა--- მუ---ს, რის გამოც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის მსუბუქი დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად.

ეი. **მუ----- მუ-----ს** ბრალეები ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც გამოიწვია და---რალეებულის ფიზიკური ტკივილი, თუმცა არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

აღნიშნული ფაქტი დასტურდება საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: და---რალეებულ შა--- მუ---ის ჩვენება, მოწმეთა სუ--- ხე-----ის, შა--- მა---ო-ის, ვი-----თ ხე-----ის, სე--- მუ-----ის, ალ----- ნ ალ-----ნო-ის, სო-- ხა-----ო-ის ჩვენებებით, სა---იცინო ექსპერტიზის დასკვნა.

მხარეებს არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ გაუხდიათ. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც გამოიწვია და---რალეებულის ფიზიკური ტკივილი, თუმცა არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი - დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

2.3. მუ----- მუ-----ს წარდგენილ ბრალდებას აღიარებს და ჩადენილ დანაშაულს ინანიებს. სასამართლოს სთხო-ს, რომ მის მიმართ დადგენილი იქნას სამართლიანი და ლმობიერი სასჯელი.

2.4. მხარეთა დასკვნით სიტყვებში სახელმწიფო ბრალმდებელმა მოითხო-ა ბრალდებულის დამნაშავედ ცნობა და გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენა ბრალად წარდგენილ ქმედებაში.

2.5. მხარეთა დასკვნით სიტყვებში დაცვის მხარემ მოითხო-ა **მუ----- მუ-----ს** მიმართ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში ყველაზე მინიმალური სასჯელის შეფარდება, რასაც დაეთანხმა ბრალდებულიც.

2.6. სასამართლოს მიერ დამტკიცებულად მიჩნეული ქმედების კვალიფიკაცია:

ზემოაღნიშნული ფაქტებისა და მტკიცებულებების ერთობლივი ანალიზით სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით ე.ი. ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც გამოიწვია და---რალეხულის ფიზიკური ტკივილი, თუმცა არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

დაცვის მხარემ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები სადავოდ არ განადა. ბრალდებულმა აღიარა ჩადენილი დანაშაული და მო--ანია.

შესაბამისად დადგენილი გარემოებიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ **მუ----- მუ-----ის** ბრალეულობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები მთლიან---ბაში წარმოადგენენ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **მუ----- მუ-----ის** ბრალეულობას.

3.2. 2017 წლის 27 ივნისს, დაახლოებით 10:00 საათზე ნინოწმინდის რაიონის ტერიტორიაზე არსებული საგა---ფხულო საძო-არზე მუ----- მუ-----მა ხელით რამდენჯერმე დაარტყა სახეში და სხეულზე შა--- მუ----ს, რის გამოც ამ უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის მსუბუქი დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად.

ე.ი. **მუ----- მუ-----ს** ბრალეები ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა, რამაც გამოიწვია და---რალეხულის ფიზიკური ტკივილი, თუმცა არ მოჰყოლია სსკ-ის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

ამდენად, **მუ----- მუ-----მა** ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

შესაბამისად სახეზეა მიზეზობრივი კავშირი ჩადენილ ქმედებასა და შედეგს შორის, ხოლო **მუ----- მუ-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედება მართლსაწინააღმდეგო და დანაშაულებრივია.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა.

4.2. პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ არსებობს.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამო-ლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მო-აღუბათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ბრალდებულის პირო-ნებას, ქონებრივ, მატერიალურ და მის ჯანმრთელობის მდგომარეობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად სასჯელის მიზანია სამართლია---ბის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კა---ნის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

კონკრეტულ შემთხვევაში გასათვალისწინებელია არა მარტო ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, არა--- დამნაშავის პირო-ნებაც, წარსული ცხო-რება, გამოძიებასთან თანამშრომლობა, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობა.

გარდა სამართლია---ბის აღდგენისა, სასჯელი რესოციალიზაციის ერთგვარი ფორმაა და მას პრევენციული მნიშვნელობაც გააჩნია. სასჯელის გამოყენება დამნაშავის გამოსწორებასა და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისკენაა მიმართული.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილის სანქცია ითვალისწინებს - ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე.

მუ----- მუ-----ს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა რაც ხელს შეუწყობს სამართლია---ბის აღდგენასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ **მუ--**

---- მუ-----ის საზოგადოებისაგან მკაცრი იზოლირება და მისთვის საპატიმრო სასჯელის დანიშვნა არ შეიძლება იყოს სასჯელის მიზანი. ყო-ელივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მუ----- მუ-----ის პირო-ნებისა და ოჯახური მდგომარეობის გათვალისწინებით ძირითადი სასჯელის სახით უნდა შეეფარდოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილის სანქციის ფარგლებში ჯარიმა 1,000 (ერთი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც სავსებით აკმაყოფილებს სამართლია---ბის აღდგენისა და რესოციალიზაციის პრინციპს. მოცემულ შემთხვევაში სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო თვლის რომ შესაძლებელია ჯარიმის გამოყენება, ვინაიდან მიაჩნია, რომ სასჯელის სახით ჯარიმის შეფარდება ხელს შეუწყობს სამართლია---ბის აღდგენასა და დამნაშავეს რესოციალიზაციას და რაც პროპორციულად და თანაზომიერად იქნება მიჩნეული სასამართლოს მიერ, ამასთან იქნება კა---ნიერი და ლეგიტიმური მიზნის მიღწევის ერთადერთ ვარგისი საშუალება. მუ----- მუ-----ის პირო-ნების, გამოძიებასთან თანამშრომლობის, ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მუ----- მუ-----ის საზოგადოებისაგან მკაცრი იზოლირება და მისთვის სხვა სახის სასჯელის დანიშვნა ამ შემთხვევაში არ შეიძლება იყოს სასჯელის მიზანი.

6. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

მუ----- მუ-----ის მიმართ, ახალქალაქის რაიონული სასამართლოს მიერ, 2017 წლის 30 ივნისის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, უნდა გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

ვიხელმძღვანელებ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 210-217-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და

და ვ ა დ გ ი ნ ე:

1. მუ----- მუ-----ი ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **ჯარიმა 1,000 (ერთი ათასი) ლარის ოდენობით**;
2. მუ----- მუ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, გაუქმდეს;
3. განაჩენის ასლები გადაეცეთ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 278-ე მუხლით დადგენილ პირებსა და ორგა---ებს;
4. განაჩენი კა---ნიერ ძალში შედის გამოცხადებისთანავე;
5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა

პალატაში (ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის 7ა) ახალქალაქის რაიონული
სასამართლოს (ქ. ახალქალაქი, მაშტოცის ქ. #110) მეშვეობით.

მოსამართლე

მა----- ენ-----ე